PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS (otrā palāta)

2006. gada 5. jūlijā *

Lieta T-357/05

Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana (Spānija), ko pārstāv H. V. Sančess-Tarasaga Marselino [*J.-V. Sánchez-Tarazaga Marcelino*],

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv L. Eskobars Gerero [*L. Escobar Guerrero*] un A. Veimārs [*A. Weimar*], pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2005. gada 27. jūnija Lēmumu C(2005) 1867, galīgā redakcija, ar ko samazināta finansiāla palīdzība, kas Projektu grupai Nr. 97/11/61/028 piešķirta no Kohēzijas fonda notekūdeņu savākšanai un apstrādei Valensijas autonomās kopienas Vidusjūras reģionā (Spānija).

* Tiesvedības valoda — spāņu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] un I. Pelikānova [*I. Pelikánová*],
sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Fakti un process

1 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā reģistrēts 2005. gada 19. septembrī, prasītāja ir cēlusi šo prasību par Komisijas 2005. gada 27. jūnija Lēmumu C(2005) 1867, galīgā redakcija, ar ko samazināta finansiāla palīdzība, kas Projektu grupai Nr. 97/11/61/028 piešķirta no Kohēzijas fonda notekūdeņu savākšanai un apstrādei Valensijas autonomās kopienas Vidusjūras reģionā (Spānija).

2 Prasības pieteikumā ir norādīts, ka prasītāju pārstāv tās juridiskā dienesta "letrado" [jurists] Sančess-Tarasaga Marselino. Šim prasības pieteikumam ir pievienota prasītājas juridiskā dienesta direktora vietnieka izziņa, kas apliecina, ka Sančess-Tarasaga ir tiesīgs pārstāvēt prasītāju šajā lietā.

3 2005. gada 25. novembrī Pirmās instances tiesa saskaņā ar Pirmās instances tiesas reglamenta 44. panta 6. punktu aicināja prasītāju norādīt, vai tās pārstāvis ir Spānijas Advokātu kolēģijas loceklis, un — vajadzības gadījumā — iesniegt atbilstošus pierādījumus. Vienlaikus lietas dalībnieki tika informēti, ka termiņš iebildumu raksta iesniegšanai tiek apturēts līdz jauna rīkojuma saņemšanai. 2005. gada 7. decembrī Sančess-Tarasaga Marselino atbildēja, uzsverot, ka, kaut arī viņš nav advokātu kolēģijas loceklis, viņš saskaņā ar Spānijas tiesībām ir tiesīgs pārstāvēt prasītāju valsts un Kopienu tiesu iestādēs.

4 2005. gada 22. decembrī *Comunidad Autónoma de Andalucía — Junta de Andalucía* iesniedza pieteikumu par iestāšanos lietā. Prasītāja un Komisija iesniedza savus apsvērumus attiecībā uz pieteikuma par iestāšanos lietā pieņemamību attiecīgi 2006. gada 7. un 18. martā.

Juridiskais pamatojums

5 Atbilstoši Reglamenta 111. pantam Pirmās instances tiesa var, ja prasība ir acīmredzami nepieņemama vai acīmredzami juridiski nepamatota, neveicot turpmākas procesuālas darbības, lemt, izdodot attiecīgu motivētu rīkojumu.

6 Šajā gadījumā Pirmās instances tiesa, piemērojot šo pantu, lemj, neveicot turpmākas procesuālas darbības.

7 Atbilstoši Tiesas Statūtu 19. panta trešajai daļai, kas tiesvedībā Pirmās instances tiesā ir piemērojama saskaņā ar šo pašu statūtu 53. pantu, neprivileģētie lietas dalībnieki Kopienu tiesās ir jāpārstāv advokātam, atbilstoši spāņu valodas redakcijai — "abogado". Turklāt no Tiesas Statūtu 19. panta ceturtās daļas skaidri izriet, ka

persona ir tiesīga pārstāvēt Kopienu tiesās lietas dalībniekus, izņemot dalībvalstis un Kopienu iestādes, ja tā ir izpildījusi divus kumulatīvus nosacījumus, proti, tā ir advokāts un tā ir tiesīga praktizēt dalībvalstu tiesās vai to valstu tiesās, kas ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) līgumslēdzējas puses. Šīs prasības ir būtiski formāli noteikumi, kuru neievērošanas gadījumā prasība nav pieņemama.

8 Tiesas Statūtu 19. pantā noteiktās prasības pamatā ir fakts, ka advokāts ir uzskatāms par tiesību aizsardzības sistēmas daļu, kuram, esot pilnīgi neatkarīgam un darbojoties primārajās taisnīguma interesēs, ir jāsniedz klientam nepieciešamā juridiskā palīdzība. Šo aizsardzību savukārt papildina amata pienākumi, ko kompetentas iestādes ir noteikušas un kontrolē vispārējo interešu labā. Šāda izpratne atbilst dalībvalstu kopējām tiesību tradīcijām un ir nostiprināta arī Kopienu tiesību sistēmā [Tiesas 1982. gada 18. maija spriedums lietā 155/79 *AM & S/* Komisija, *Recueil*, 1575. lpp., 24. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 28. februāra rīkojums lietā T-445/04 *ET*/ITSB — *Aparellaje eléctrico* ("UNEX"), Krājums, II-677. lpp., 8. punkts].

9 Šī neatkarība un kalpošana primārajām taisnīguma interesēm var tikt apdraudēta, ja pieņem, ka lietas dalībniekus, izņemot Tiesas Statūtu 19. panta pirmajā un otrajā daļā paredzētos (tā sauktos "privileģētos lietas dalībniekus"), Kopienu tiesās var pārstāvēt persona, kurai nav advokātu kolēģijas advokāta statusa, bet kuru ar lietas dalībnieku saista darba attiecības. Šāda persona būtu līdzvērtīga pārstāvim Tiesas Statūtu 19. panta pirmās daļas izpratnē. Taču saskaņā ar Tiesas Statūtu 19. panta trešo daļu pārstāvis var pārstāvēt tikai privileģētos lietas dalībniekus.

10 Tā kā Sančess-Tarasaga Marselino nav advokātu kolēģijas loceklis, viņš nav advokāts ("abogado") Tiesas Statūtu 19. panta izpratnē. Pat tad, ja viņš saskaņā ar Spānijas tiesībām var pārstāvēt prasītāju, kurš nav privileģēts lietas dalībnieks, visās tiesu iestādēs, viņš neatbilst pirmajai no abām minēto statūtu 19. panta ceturtajā daļā

noteiktajām kumulatīvajām prasībām un līdz ar to nav tiesīgs pārstāvēt prasītāju Pirmās instances tiesā.

11 Šo secinājumu neatspēko fakts, ka citā lietā autonomu Spānijas kopienu pārstāvēja tās juridiskā dienesta darbinieks, kurš nebija advokātu kolēģijas loceklis (Pirmās instances tiesas 2004. gada 13. jūlija rīkojums lietā T-29/03 *Comunidad Autónoma de Andalucía*/Komisija, Krājums, II-2923. lpp.). Šajā lietā Komisija vispirms izvirzīja jautājumu par prasītājas pārstāvību iebildes par nepieņemamību ietvaros, kuru tā pēc tam atsauca. Tā kā prasība tika noraidīta kā nepieņemama, pamatojoties uz citiem apsvērumiem, Pirmās instances tiesa šajā rīkojumā nelēma par jautājumu attiecībā uz prasītājas pārstāvību.

12 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka šī prasība ir noraidāma kā acīmredzami nepieņemama.

13 Pastāvot šādiem apstākļiem, nav jālemj par pieteikumu par *Comunidad Autónoma de Andalucía — Junta de Andalucía* iestāšanos lietā.

Par tiesāšanās izdevumiem

14 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums nav labvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem. Taču prasītāja, Komisija un *Comunidad Autónoma de Andalucía — Junta de Andalucía* pašas sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies pieteikuma par iestāšanos lietā dēļ.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

izdod rīkojumu:

1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;

2) nav jālemj par pieteikumu par iestāšanos lietā;

3) prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus, izņemot tos, kas radušies pieteikuma par iestāšanos lietā dēļ;

4) prasītāja, Komisija un *Comunidad Autónoma de Andalucía — Junta de Andalucía* pašas sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies pieteikuma par iestāšanos lietā dēļ.

Luksemburgā, 2006. gada 5. jūlijā.

Sekretārs — Priekšsēdētājs

E. Coulon — J. Pirrung